

АТОМНИК **України**

№52 (682) 26 грудня 2013 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

З НАСТУПАЮЧИМ НОВИМ РОКОМ! ЕНЕРГІЇ, ДОБРА ТА ЗЛАГОДИ У ЖИТТІ!

НОВОГОДНЯЯ ВАХТА НА ЗАПОРОЖСКОЙ АЭС. Смена на первом блоке, которая будет работать в Новогоднюю ночь и вступать в год 30-летия станции. На снимке: ведущий инженер по управлению реактором УСТИМЕНКО Е. А., ведущий инженер по управлению блоком ЯСНЕВ В. М., начальника смены блока МЕРКУЛОВ И. В., ведущий инженер управления турбиной ПАВЛЮК В. Г.

Быть энергетиком престижно и почетно

А кто сказал: «Быть энергетиком не модно.
И город скоро будет не у дел»?
Непосвященным эта фобия природна,
Но четверть века вовсе не предел.
Наивному не ведома забота,
Что блоков-миллионников отряд,
Где теплый дом и светлая работа,
Об этом по-другому говорят:
За десять лет мы город свой построим,
За двадцать лет здесь будет город-сад.
За сорок лет мы мощности освоим,
«Энергоатому» — дороги без преград!
Не уступать в надежности стремлений —
Девиз у энергетиков таков:
Развития для многих поколений,
Стабильности на несколько веков!
Мы линии электропередачи
Раскинем на четыре стороны.
Профессия — гарантия удачи
Для тысячи энергетиков страны.
Нам не страшна паническая пресса,
Не предадим своих любимых дел.
Наш генератор — двигатель прогресса,
И четверть века вовсе не предел.

И четверть века вовсе не предел.
Быть энергетиком престижно и почетно,
Ученый мир давно об этом знал.
А кто сказал: «Быть энергетиком не модно»,
Наверно что-то проморгал....
У нас в энергетической столице,
Где блоков-миллионников отряд,
Почет для многих сотен украинцев,
Зачет — на миллиарды киловатт.

IndustriALL: перезагрузка целей и ключевых стратегий на период до 2016 года

В декабре в офисе Международной организации труда в Женеве (Швейцария) состоялось заседание Исполнительного комитета Глобального союза IndustriALL. Председатель Атомпрофсоюза Украины Валерий Матов, заместитель члена Исполкома IndustriALL, представляющий промышленные профсоюзы Украины, принял активное участие в заседании. Глобальный союз IndustriALL — международное объединение профсоюзов, представляющее интересы 50 миллионов трудящихся горно-добывающей, топливно-энергетической и перерабатывающих отраслей в 140 странах мира.

(Окончание на 3-й стр.)

КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР – ГОЛОВНИЙ СОЦІАЛЬНИЙ ДОКУМЕНТ

Допомагає партнерам взаємозрозуміння

Як уже повідомлялося, на підставі рішення засідання профспілкового комітету, що відбулося 28 листопада цього року, Атомпрофспілкою України було направлено до адміністрації ДП НАЕК «Енергоатом» вимогу вжити усіх необхідних заходів для виконання Колективного договору Компанії у повному обсязі (усі відокремлені підрозділи Компанії частково не виконали окрім пункти Колективного договору). Зокрема, профспілковий комітет НАЕК «Енергоатом» наполягав на вирішенні питання виплат одноразової допомоги працівникам при виході їх на пенсію, що передбачено Колективним договором ДП НАЕК «Енергоатом». Залишилися борги із зазначених виплат ще з 2012 року. Не виплачувалася така допомога упродовж 2013 року. Останні три тижні між профспілковим комітетом і адміністрацією ДП НАЕК «Енергоатом» відбулися консультації про можливі шляхи погашення цих боргів. Зрештою соціальні партнери дійшли консенсусу і вже ліквідовано більшу частину заборгованості з одноразових виплат пенсіонерам. Про те, як приймалося рішення, перебіг соціальних перемовин розповідає голова профспілкового комітету ППО ДП НАЕК «Енергоатом», заступник Голови Атомпрофспілки України Олексій ЛІЧ

— У ході тривалих консультацій було озвучено кілька можливих варіантів погашення заборгованості. Зокрема, адміністрацією було запропоновано зняти частину грошей з фонду оплати праці і спрямувати їх на одноразову виплату пенсіонерам. Проте ми не погодилися з такою пропозицією, адже річний фонд оплати праці й без того вже штучно занижено, через що зарплатну базу 2014 року зменшено майже на 20 млн. гривень.

(Закінчення на 3-й стор.)

ЗА ЛИСТАМИ ЧИТАЧІВ: МІНЕНЕРГОВУГІЛЛЯ УКРАЇНИ ПОВІДОМЛЯЄ

Зважаючи на усні й письмові звернення читачів, редакція газети направила листа профільному міністерству з проханням поінформувати через газету про те, чи поширюється дія Указу Президента України «Про внесення змін до Положення про відомчі заохочувальні відзнаки» № 431/2013 на гірників-уранників ДП «Східний гірничо-збагачувальний комбінат» і чи надає їм цей документ право отримувати відомчий знак «Шахтарська слава», який може мати I, II і III ступінь?

Друкуємо відповідь з міністерства.

Редакції газети «Атомник України»
Міністерство енергетики та вугільної промисловості України розглянуло Ваш лист від 29.10.2013 №60-р щодо вимог до кандидатів на нагородження відомчим знаком «Шахтарська слава» та повідомляє.

знаком «Шахтарська слава» та повідомляє.
Указом Президента України від 20.08.2013 № 431/2013 «Про внесення змін до Положення про відомчі заохочувальні відзнаки» відновлено нагородження відомчим нагрудним знаком «Шахтарська слава» трьох ступенів.

Міненерговугіля України на виконання зазначеного Указу розроблено ескізи нагрудних знаків та в установленому порядку надіслано на узгодження до Комісії державних нагород та геральдики при Президентові України. Після отримання висновку Комісії матеріали будуть направлені до

Міністерства юстиції України для внесення змін до наказу Міненерговугілля України від 20.02.2013 № 67 «Про затвердження Положення про відомчі заохочувальні відзнаки Міністерства енергетики та вугільної промисловості України», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11 березня 2013 р. за № 389/22921.

Цей наказ опубліковано на сайті Верховної Ради України <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0389-13>. При внесенні змін до наказу його буде доповнено вимогами, що висуваються до осіб, які пропонуються до нагородження нагрудним знаком «Шахтарська слава».

Заступник Міністра – керівник апарату

Заступник міністра – керівник апарату

А. БОНДАРЕНКО

м. Київ, 7 листопада 2013 року. № 04/16-3732

СЛАВНЕ ПЛЕМ'Я ГАЛУЗІ

«Ось тут у нас розміщено профспілковий стенд, де кожен працівник дільниці зварювання енергомонтного підрозділу (ДЗ ЕРП) може отримати вичерпну інформацію про путівки на оздоровлення, прочитати про переваги вступу до профспілки, сві-

Досвідчений майстер і профспілковий активіст

жий номер профспілкової галузевої газети «Атомник України» чи оголошення про заходи, що відбуваються на станції або в місті, вітання з днем народження», — розповідає, знайомлячи зі своїм господарством, майстер з ремонту газозварювального обладнання Мирон Степанович Кvas. Профспілкової темі він торкається не випадково, адже вже майже 18 років є головою цехкому цього підрозділу ЕРП. Нинішнього 2013-го фото Мирона Кваса, серед трьох шести інших працівників РАЕС, прикрашає Дошку пошани підприємства.

Наша розмова продовжується у побутовому приміщенні. Тут продумано і зроблено все для того, щоб працівники бригади мали

змогу у вільний від основної роботи час займатися самосвітою — на стінах плакати з газозварювальною тематикою, охорони праці, на столі посібники зі зварювання, культури безпеки, примірники станційної газети «Енергія».

У бригаді, яка підпорядковується Мирону Степановичу, 12 працівників — зварники, газорізальники. Досвідчений майстер уміє організовувати весь виробничий процес, правильно розподіляючи час і сили працівників на виконання дорученого завдання, координує і контролює його дії. А робота вистачає — проводиться ремонт, промивання, випробування газового устаткування (газові різаки, паяльники, редуктори, напірні рукави), виконуються газові й плаズмові різання заготовок за заявками цехів (труби, листовий та

профільні прокат), наплавляються зварювальні металоконструкції тощо. Свого майстра у бригаді шанують, дослухаються до його порад і настанов. Добре ім'я він заслужив багаторічною суміллюючою працею, особистим прикладом відповідального ставлення до справи, чесністю, вірністю слову. А ще відданістю раз і назавжди обраній професії зварника. Ці риси завжди притягають людей, тому не дивно, що в колективі Мирон Кvas — лідер.

Спеціальність інженера-технолога зварювального виробництва він здобув у Львівському політехнічному інституті. На останньому курсі на факультет приїхав головний зварник тресту «Південнерегомонтаж» агітувати випускників вузу йти працювати у його об'єднання. Красномовно описав перспективи

ви — усі роботи проводяться на атомних станціях, де хороши заробітки, будеться житло. Для молодого спеціаліста, котрий уже мав сім'ю, це мало неабияке значення.

Ось так у 1984 році Мирон Кvas потрапив до Кузнецівська і почав працювати інженером лабораторії у «ПЕМ», де начальником був тоді Іван Михайлович Рябуш, під керівництвом якого нині трудиться на РАЕС герой моеї розповіді. У місті тоді проживало 20 тисяч населення, а спорудження енергоблоку №3 РАЕС виходило на позначенку з шостої на тринацяті.

Робота у тресті «Південнерегомонтаж» стала хорошою школою досвіду для молодого спеціаліста, майданчиком для його професійного зростання. Тут він пройшов шлях від інженера до старшого виконраба. Тож

на РАЕС, у колектив ЦЦР, перевірився у 1991 році уже сформованім, досвідченим спеціалістом — майстром на дільницю зварювання, аби й надалі своїми знаннями й уміннями примножувати кращі напрацювання поліської АЕС.

У Мирона Степановича Кваса надзвичайно королітне українське прізвище й рідкісне на сьогодні ім'я. Його родовід ведеться ще з племен уличів, поселення яких були у Стрийському районі, що на Львівщині. Там, у селі Довголука, він народився у сім'ї фронтовика, інваліда Великої Вітчизняної війни. Велику любов до рідної землі, пам'ять про своїх пращурів Мирон Степанович плекає у своїх двох синах і двох онуках, які, відповідно, будуть гідними продовжувачами його славного роду.

Олена ЗУБЕНКО

АТОМНАЯ ЭНЕРГЕТИКА ВЫБРАЛА ЕГО

(Окончание.)

Начало на 1-й стр.)

Ни один день не проходил без пользы. А те непредсказуемые производственные ситуации, с которыми сталкивались эксплуатационники, позволяли накапливать уникальный опыт. На блоке отрабатывали проект, поэтому роль начальника смены станции была очень высока. Он должен был обеспечивать работу блока и при этом не забывать о главном — ядерной безопасности. «Это была не просто хорошая, а необходимая школа, — вспоминает Вячеслав Тищенко. — Руководство РАЭС полностью доверяло начальникам смен станции, полагалось на их профессионализм».

Эту ответственность они, конечно, чувствовали и старались оправдать.

На РАЭС Тищенко отработал пять лет, из них последний год — заместителем начальника реакторного цеха....

А в конце 1982-го он едет на новую станцию — теперь уже Запорожскую, где ему предстоит стать начальником смены станции, а позднее — начальником реакторного цеха, заместителем начальника смен станции, полагалось на их профессионализм....

«Уникальное было время, и работа, которой мы занимались, была уникальная....»

«Это было 30 лет назад, и это не было случайностью. Я приехал с Ривненской атомной электростанции, где уже были пущены и эксплуатировались первый и второй энергоблоки. Захотелось новых впечатлений, нового настроения. К тому же сюда, в Энергодар, уехали мои друзья. Близко была и моя родина — Одесса, можно было часто навещать родителей.

Мне кажется, о том, чтобы испытать себя в новых условиях, поработать с новыми проектами, с новым оборудованием, получить положительный результат мечтает любой молодой человек, если он хочет стать настоящим профессионалом. Так что основным мотивом в моем решении был новый проект, новая станция».

Запорожская АЭС

Начало 80-х... В стране витал дух романтики. На Запорожскую ударную комсомольскую стройку, как в свое время на БАМ, съезжался народ со всего Советского Союза. Думается, в то время Вячеслав Тищенко и не предполагал, какую миссию ему предстоит выполнить именно на этой атомной электростанции и какую роль сыграет она в его судьбе.

Адаптация на новой станции прошла быстро, к тому

же в пуске блоков уже приходилось участвовать. Но такого темпа не было ни на одной станции. Работали фактически без отдыха — помогала физическая подготовка и, конечно, опыт. Простое слово «надо» решало все, особенно у тех, на ком лежала ответственность за принятие решений. А на Запорожской АЭС у Вячеслава Тищенко ответственность была высокой. Снова новый проект. Работа в должности начальника смены станции, а затем — начальника реакторного цеха головного блока требовала большой самоотдачи.

Начальник смены станции в то время должен был досконально знать не только технологию всего производства, но и быть в курсе всех дел, которые происходят на предприятии. НСС фактически были координаторами между строителями и эксплуатационниками. Работать приходилось много, впрочем, как и быть за все в ответе. В музее истории Запорожской АЭС хранится оперативный журнал, где отмечено, что В.Тищенко сдает смену и... сам у себя ее принимает.

Пуски блоков — отличная школа

Строительство продолжалось, и с третьего блока администрация посчитала нужным направить Вячеслава Тищенко на более сложный участок — заместителем главного инженера по пуску новых блоков.

Для самого Вячеслава Алексеевича это был повод проверить свои силы, ведь новая должность была еще более ответственной. Поэтому права на ошибку не было. И он снова оправдал это доверие. За третьим блоком последовали четвертый, пятый, шестой...

А после на площадке Запорожской АЭС начинает осуществляться уникальный для Украины проект — строительство СХОЯТ. На реализацию этого проекта ушло много сил и труда.

По воле истории ЗАЭС установка первого контейнера с отработавшим ядерным топливом так же, как и когда-то передача свежего ядерного топлива для первой загрузки блока № 1, осуществлялась с участием В.А. Тищенко и В.М. Пышного. Установили контейнер 24.08.01 в 23.55 — в День Независимости Украины.

«Достроить и пустить четвертый блок РАЭС!»

А вскоре Вячеслава Алексеевича Тищенко назначают генеральным директором на Ривненскую АЭС.

Город Кузнецовск готовился к своему 30-летию, Ривненская атомная электростанция — к миссии OSART. И то, и другое — события большого масштаба. Но кроме этого перед гене-

ральным директором стояла невероятно сложная задача — возобновить строительство 4-го атомного энергоблока, пуск которого

должен был состояться спустя 18 лет после пуска 3-го. Требовалась серьезная мобилизация времени, сил и средств... Шла напряженная работа, направленная на получение разрешения на достройку 4-го энергоблока РАЭС. И вот, когда огромная работа была проведена, а разрешение на достройку фактически получено, Вячеслава Тищенко назначают генеральным директором крупнейшей АЭС в стране и в Европе — Запорожской.

«...И все-таки наш!»

И вот он вернулся. За год судьба сделала кругой зигзаг. В своем первом интервью в качестве генерального директора ОП «Запорожская АЭС» 26 сентября 2003 года на вопрос: «Что вы цените в человеческих взаимоотношениях», он ответил:

«Полную ясность. Есть цель — есть задача — есть исполнитель — есть результат. Обычно, когда долго работаешь где-то или живешь, восприятие притупляется, привычка не дает возможности двигаться вперед. У меня невольно получился эффект «свежего взгляда», многое я теперь вижу по-другому. И хочу, чтобы мысли относительно наших задач были ясны и понятны каждому. Мы знаем, что основополагающим в экономике любой страны является энергетика. А любая станция — это прежде всего коллектив. Для того чтобы коллектив работал эффективно, должны быть созданы определенные условия».

Миссия OSART. Станция — красивая и безопасная

Подготовка к миссии OSART на Запорожской АЭС стала глобальным мероприятием. Предстояло многое сделать, и основная часть работы касалась культурности безопасности.

Вместе с тем все активнее обсуждался вопрос о сокращении сроков ремонта энергоблоков. Шло реформирование ремонтных

служб НАЭК, которым вскоре предстояло объединиться. Активно велось строительство СХОЯТ. А так как в следующем году первому блоку Запорожской АЭС исполнилось 20 лет с начала эксплуатации, то время поставило новую задачу и выдвинуло новые программы по реконструкции и модернизации оборудования. И самое главное — подошло время активной смены поколений, а значит, надо было суметь передать накопленный годами бесценный опыт эксплуатации.

Главная цель миссии OSART достигнута

В любом деле важен конечный результат. Для того чтобы он был эффективным, должен быть человек — генератор идеи, который планомерно направляя бдействия коллектива на ее реализацию. Таким генератором на Запорожской АЭС стал Вячеслав Алексеевич Тищенко. Имея опыт аналогичной работы на Ривненской АЭС, он сумел четко сформулировать эту идею и так поставить вопрос, что в течение короткого времени к началу работы миссии были не только выполнены основные работы по изменению внешнего вида зданий и сооружений — трансформировалось понимание каждого важности культуры производства на нашем предприятии.

Помимо того что самым тщательным образом шла техническая подготовка, надо было еще и саму станцию показать с лучшей стороны.

Внешний вид ее стал очень привлекательным, поскольку преобразились корпуса, кабинеты. Не менее привлекательной стала и корпоративная одежда персонала.

А 10 октября, когда на Запорожской АЭС проходила миссия OSART, состоялся

пуск четвертого энергоблока Ривненской атомной электростанции. Это знаменательное событие в отечественной энергетике стало личным праздником и для Вячеслава Алексеевича Тищенко, который, до того как был отозван на Запорожскую АЭС, вплотную занимался достройкой и подготовкой энергоблока № 4 РАЭС к пуску.

Атомная станция и город

Сегодня Запорожская АЭС — главное градообразующее предприятие. Вкладывая огромные средства в свою объекты социального и культурного назначения, она тем самым вкладывает их в развитие города. В декабре 2005 года по задумке генерального директора по дороге на станцию появляется арка, которая становится одним из символов ЗАЭС. Расчищается территория, вырастают новые скверы. Строятся златоглавый храм. Но то, без чего сегодня действительно невозможно представить город, его украшение и гордость, тоже воплощено в жизнь руками атомщиков и создано благодаря идеи Вячеслава Тищенко. Это новый парк, открытый к 60-летию Победы. Красивее места в нашем городе на сегодня, пожалуй, не найти, и с этим мнением согласяются все жители Энергодара.

О Дне Победы

«Для меня это праздник праздников — по той причине, что родился я в семье военнослужащих. Отец и мать прошли всю войну. Их друзья прошли всю войну. Многие годы я жил в этой среде и видел, какое значение имеет этот праздник для взрослых. Такое же значение он имеет и для меня.

Мне приходится много ездить, и я хочу сказать, что

такое бережное отношение к ветеранам, как у нас в Энергодаре, наблюдается не во всех городах Украины. Да само слово «отношение к ветеранам» как-то не очень подходит — это наш святой долг.

Мы должны быть им вечно благодарны за то, что живем сегодня, и помнить, какой ценой был завоеван мир. Те, кого мы называем сегодня ветеранами, — пример для всех живущих на земле, и мы знаем, что наша сегодняшняя жизнь — это их заслуга».

Это было недавно — это было давно

Годы работы в энергетике формируют человека не только как профессионала, но и как личность. Время несет свои перемены, которые отражаются на личности. Но идеология остается прежней — профессионализм, ответственность, взаимовыручка.

С коллективом Запорожской АЭС Вячеслав Тищенко — 30 лет. Это целая эпоха. Стоит ли говорить, что в любом деле, а тем более таком как эксплуатация энергоблоков, главное — это люди, на которых можно положиться в любой момент. А с такими людьми ему повезло. Не случайно с самого начала Запорожская АЭС была форпостом всех начинаний. Многие энергоблоки, в том числе и зарубежные, пускались по алгоритмам, разработанным именно запорожскими энергетиками. Важно, что свой непререкаемый авторитет коллектив Запорожской АЭС смог пронести через десятилетия и сегодня продолжает нести эстафету первенства.

(В сокращении — из воспоминаний В.А. Тищенко).

Подготовила Ирина ВОЛОДИНА

**КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР –
ГОЛОВНИЙ СОЦІАЛЬНИЙ ДОКУМЕНТ**

Допомагає партнерам взаєморозуміння

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Тому профспілковий комітет порекомендував адміністрації шукати інші джерела для погашання заборгованості. Відтак адміністрацією було запропоновано, і профспілка на це погодилася, ліквідувати заборгованість з одноразових виплат пенсіонерам за рахунок передозидії інших статей виробничої програми ДП НАЕК «Енергоатом» на 2013 рік. Таким чином відшукали 31 млн. гривень. Звичайно, це не всі потрібні кошти, але принаймні ми повністю закриваємо 2012 рік і більш як на 65 відсотків — заборгованість 2013 року. Було також досягнуто домовленості, що наступного року буде передбачено кошти для створіткового погашення заборгованості пенсіонерам, що утворилася протягом 2013 року.

Після перегляду НКРЕ тарифу на електроенергію для атомної енергетики на 2014 рік можна буде говорити про складання загального кошторису з соціально-розвитку на 2014 рік. З конкретними розрахунками ми сядемо за стол переговорів і про повне погашення заборгованості з одноразових пенсійних виплат, а також виконання інших пунктів Колективного договору на 2014 рік.

У нас є розуміння з адміністрацією Компанії про необхідність збільшення кошторису фонду соціального розвитку для реалізації Колективного договору. Це стосується і безумовного виконання усіх наших спільніх рішень стосовно підвищення тарифних ставок і посадових окладів. Ми звернулися до адміністрації з пропозицією збільшити тарифні ставки і посадові оклади з 1 грудня поточного року.

Адміністрація запропонувала, і ми погодилися з цим, враховуючи відсутність визначеного на 2014 рік тарифу на електроенергію АЕС, і, як наслідок, невизначеність фонду оплати праці Компанії на наступний рік, перенести підвищення тарифних ставок і посадових окладів до затвердження нового тарифу на електричну енергію.

Що стосується збільшення тарифних ставок і посадових окладів у 2013 році, ми добились, аби наші працівники отримали кошти, визначені у Колективному договорі: до Дня енергетика ім було додатково ті додаткові суми, які ми хотіли спрямувати на підвищення тарифних ставок і посадових окладів.

Профспілковий комітет погодився на такий крок цього року, однак, сподіваємося, що з 1 січня відбудеться і належне збільшення ставок і окладів. На значне підвищення, очевидно, не слід очікувати. Ми розуміємо складну ситуацію в економіці в державі у цілому. Однак непропустимо недофінансування діяльності НАЕК «Енергоатом», урізання коштів на виконання поточній експлуатації, ремонти, модернізацію, а передусім — виконання заходів з підвищенням безпеки, які, деяк, затверджуються урядом. Додає драматизму становищу української атомної енергетики й те, що вже наступного року НАЕК «Енергоатом» має віднайти кошти на заходи з продовження ресурсів двох атомних енергоблоків — Южно-Української та Запорізької АЕС. Попри все, ми сподіваємося, що нам вдастся переломити ситуацію в атомній енергетиці у бік її поліпшення. Сьогодні ми готовимо звернення до Кабінету Міністрів України, Ради національної безпеки й оборони України.

Довідково. 19 грудня 2013 року Національної комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики (НКРЕ), у формі закритого слухання переглянула тариф на електроенергію для ДП НАЕК «Енергоатом».

з 1 січня 2014 року НКРЕ збільшила тариф НАЕК «Енергоатом» на відпуск електроенергії на 4% — з 22,2 коп. до 23,08 коп. за 1 кВт/год (без ПДВ).

Як відомо, НКРЕ знизила тариф НАЕК на електроенергію: у лютому 2012 року на 6,8% (з 22,64 коп. до 21,1 коп. за 1 кВт/год); з 1 січня 2013 року — на 2,7% (з 21,1 коп. до 20,53 коп. за 1 кВт/год); а з 1 лютого збільшила — на 5,2% (до 21,6 коп. за 1 кВт/год); з 1 січня 2013 року Комісія також підвищила тариф — на 2,8% (до 22,2 коп. за 1 кВт/год).

Для забезпечення виконання виробничої, інвестиційної та соціальних програм «Енергоатом» потребує збільшення тарифу, як мінімум, до 27,3 коп. за 1 кВт/год.

МІЖНАРОДНА ПРОФСПІЛКОВА СОЛІДАРНІСТЬ: ПРОТИДІЯ ПОРУШЕННЯМ ПРАВ ТРУДЯЩИХ

IndustriALL: перезагрузка цілей і ключових стратегій на період до 2016 року

(Окончання.)

Начало на 1-й стр.)

На заседанні Ісполнительного комітета був представлений стратегічний обзор Глобального союзу IndustriALL за год, що минув, після проведення Конгреса. Було отмічено, що прошедший год став начальним етапом нового Глобального союза IndustriALL. «Це був рік, коли ми об'єднані IndustriALL, нашли своє місце на міжнародній профспілковій арені та зосередилися на розробці глобальних стратегій з метою створення нової унікальної культури труда. Ми приступаємо до другого етапу — консолідації та створення стратегічної функціонуючої, орієнтованої на досягнення результатів, формування нашої нової культури, наших нових методів роботи, наших цілей та ключових стратегій, а також нашого глобального руководства», — отметилось в заявлені Ісполнительного комітета IndustriALL.

Ісполком підтримав ідею переорієнтації Інтернаціонала на стратегіческі кампанії та органайзинг.

Новозеландський профспілковий лідер Пол Гоултер [Paul Goultier], раніше розробивши в тому числі і з МКП, UNI та австралійським профспілковим AWU, по предложенню IndustriALL провів аналіз діяльності Глобального союзу IndustriALL та пришов до висновку, що єдиність «избавиться від інериційного сценарія роботи та сформувати нову ідею, спонсоризовану на стратегіческому методі функціонування та усилити вплив в секторах діяльності IndustriALL». Нам необхідно зменшити число цілей для їх виконання в ориентовані на досягнення результату діїв через процес стратегіческого планировання».

«Главною цілью, обозначеною в Плані дійствів, Глобальний союз IndustriALL ставить тепер підвищення сил профспілкових за рахунок органайзинга та зростання числа членів, розвиток сильних, незалежних, представницьких та самодостаточних профспілкових», — вказувалось на заседанні.

На заседанні також отмічалось, що IndustriALL має намір використовувати свою силу та вплив, щоб протистояти компаніям та правителству, нарушаючим права трудящихся, в частності продовжувати борбу за фундаментальні права трудящихся в Ко-лумбії, Мексиці та Іраке.

Заміситель Генерального секретаря Кемаль Озкан остановився на діяльності IndustriALL на Близькому Сході та в Східній Азії (MENA), сообщивши про начало реалізації нового цілевого проекта для Ірака, Єгипту та інших країн регіона.

MENA попрежньому являється приоритетним регіоном IndustriALL. Остается ряд нерешених проблем в Египті, где сейчас действуют две независимые профспілковые структуры, но не хватает оперативной деятельности, результатом которой должно стать укрепление влияния профспілковов во всем мире на основе органайзинга та роста численности.

Члены Ісполкома приняли нову хартию солидарности Глобального союза IndustriALL в ответ на нарушения корпорациями основополагающих прав трудящихся.

«Цели и ключевые стратегии IndustriALL до 2016 года» основываются на Плане дійствів, принятому учредительным Конгресом, однак, вместо 70 пунктов он сфокусирован лишь на пяти целях и 16 ключевых стратегиях. Кроме того, этот предварительный документ содержит перечень принципов, которых необходимо придерживаться при осуществлении любых видов профспілкової діяльності.

**КУЛЬТУРА
БЕЗПЕКИ АЕС**

Конкурс плакатов

Конкурс на лучший плакат по культуре безопасности впервые стартовал на Запорожской АЭС в 2011 году. С каждым годом он завоевывает все большую популярность среди работников станции. При этом растет не только количество участников, но и качество представленных работ.

В этом году участие в третьем конкурсе приняли около 50 человек, а на суд жюри было представлено 32 плаката. Работы разные и по содержанию, и по манере исполнения. Каждый плакат родился в результате многолетней практической работы людей в том или ином подразделении, поэтому именно такой взгляд на этот важный вопрос особенно ценен.

Судьи определяли победителей в четырех номинациях. Наиболее точно принципы культуры безопасности в этом году были отражены в плакате Натальи Ефимовой и Юлии Соколовской из цеха дезактивации. Лучшим в номинации «плакат-предупреждение» был признан цех хозяйственного обеспечения — авторы Александр Углов, Ольга Семутина и Наталья Орленко. Анатолий Поляков из цеха средств диспетчерского и технологического управления завоевал первое место в номинации «лучший сатирический плакат». А работа Ирины Бязьевой из управления производственно-технологической комплектировки победила в номинации «лучшее художественное исполнение плаката».

Команду міста Южноукраїнськ представили два боксери: Манойленко Андрій (вагова категорія 64 кг) та Труш Віктор (вагова категорія до 91 кг), тренери М. Борець та Г. Колесник.

Провівши кожен по три поєдинки, спортсмени завоювали срібні нагороди міжнародних змагань.

ПІДТРИМКА ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ СОЦІАЛЬНИМИ ПАРТНЕРАМИ

Легкоатлетический пробег «День енергетика»

В декабря в Южноукраинске состоялся 23-й Всеукраинский легкоатлетический пробег «День Энергетика», в котором приняло участие 204 бегуна в возрасте от 4 до 87 лет из Одессы, Николаева, Херсона, Кировограда, Запорожья, Харькова, Днепропетровска, Симферополя, Бахмача, Измаила, Ульяновки, Гайворона, Днепродзержинска, Желтых Вод, Энергодара, а также жители Южноукраинска.

Бегуны стартовали от ДК «Энергетик» на дистанции 3, 6 и 12 км, которые были расположены по проспекту Ленина, стартовый выстрел произвел городской голова Е.А. Красневский.

У бегунов Южноукраинская в личном первенстве 12 медалей, из них: две золотые, три серебряные и семь бронзовых.

Среди клубов любителей бега первенствовали бегуны «Ритма» из г. Желтых Вод, на втором месте — КЛБ «Олимп». Кубком «За массовость» награждены ученики СШ №3 Южноукраинска (директор Е.Н. Кокол). Отмечены призами самый молодой участник легкоатлетического пробега четырехлетний Владик Величко (г. Южноукраинск) и самый старший — 87-летняя Владилена Кокина (г. Желтые Воды).

Организаторы и участники выражают благодарность главному спонсору пробега — ОП ЮУАЭС (и.о. генерального директора В.И. Кузнецова), а также городскому управлению по делам физической культуры и спорта (начальник Н.Г. Захарко), профкому ГП НАЭК «Энергоатом» Украины (председатель А.В. Лыч), многим организациям Южноукраинска за помощь в проведении пробега.

Александр БУРЦАЙЛО, главный судья пробега

На честь Дня ліквідатора

У м. Чорнобіль відбувається заключний III тур відкритих змагань серед команд підприємств зони відчуження на Кубок Державного агентства України з управління зоною відчуження, приурочений до 14 грудня — Дня вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Метою змагань, які проводилися протягом року, було зачленення працюючих у зоні відчуження до систематичних занять оздоровчою фізичною культурою, організація активного відпочинку через систему масових змагань та оздоровчих заходів, пропаганда здорового способу життя, активне використання засобів фізичної культури та спорту для зняття психоемоційного навантаження у людей, які працюють в умовах зони відчуження.

Змагання проводилися відповідно до Положення «Про проведення відкритих змагань на Кубок Державного агентства України з управління зоною відчуження» з таких видів спорту: бадміntonу, волейболу, настільного тенісу, міні-футболу, шашок, швидких шахів, російського більярду.

У змаганнях брали участь представники підприємств ДСП «Чорнобильський спецкомбінат», ДСП ЦППРВ, ІПБ АЕС, 2 — ДПРЗ, РЕС, відділ зони ЧАЕС МВС України в Київській області.

Переможцями в індивідуальних видах спорту стали В. Кондратенко та В. Бутильська (настільний теніс), В. Должковий (бадміnton), В. Головачов (швидкі шахи), В. Литвинчук (шашки) та С. Семененко (російський більярд).

Переможці та призери особистих і командних змагань нагороджені грамотами та медалями, а в командних видах спорту (волейбол, міні-футбол) — пам'ятними кубками. Грамотами та медалями нагороджені 60 осіб.

Фахівці з фізичної реабілітації ДСП «Чорнобильський спецкомбінат» В. Шилько, О. Гвоздьов та О. Шилько на високому організаційному рівні та здійсненому професійному суддівстві забезпечили проведення змагань, в яких взяло участь понад 120

спортсменів-аматорів зоною відчуження.

Чорнобильська об'єднана організація профспілки та ДАЗВ України забезпечили змагання спортивним інвентарем та атрибутикою для нагородження переможців та призерів у всіх видах спорту.

За підсумками змагань загальне перше місце посіяла команда ДСП «Чорнобильський спецкомбінат» (генеральний директор С. Куширенко, голова профкому ППО Атомпрофспілки В. Рижук).

Під час урочистих заходів, присвячених

БЛАГОДІЙНІСТЬ АТОМНИКІВ

В преддверии Новогодних праздников

Цех хозяйственного обслуживания ЗАЭС провел благотворительную акцию для Дома ребенка «Солнышко» в Запорожье. Женщины нашего цеха связали теплые одежду, купили канцтовары, игрушки и разные вещи для детей.

Также в акции приняли участие работники других подразделений Запорожской АЭС, пожелавшие внести свой вклад в дело благотворительности. По просьбе администрации Дома ребенка на собранные деньги были закуплены товары, больше всего необходимые в данное время детям.

Огромное спасибо всем неравнодушным людям, принявшим участие в благотворительной акции. Дому ребенка, в котором сейчас находятся 258 детей, возрастом от двух месяцев до семи лет, дорога любая помощь. Главврач учреждения передала слова благодарности и низкий поклон за то добро, которое делают атомщики. Высказала пожелание, чтобы сотрудничество продолжилось и в дальнейшем.

Галина ШАБАРДИНА

ТВОРЧІСТЬ СПІЛЧАН

...Кто довolen судьбою, кто с другой стороны, В унисон с производственной этикой, Посвятил свои годы на благо страны Только — атомной энергетике.

Здесь проверка на прочность, но ты не грусти, Здесь не каждый себя раскрывает. Не умеешь — научим, не можешь — прости, По-другому у нас не бывает.

Специальностей много, но тема одна, Говоря производственной этикой. Безопасности требует наша страна — Мы же в ядерной энергетике...

Мы не ради наград! Кто работал, поймет, Производства волшебную этику, По заслугам когда-нибудь руку пожмет ЭНЕРГЕТИКА — ЭНЕРГЕТИКУ.

Петр НЕФЕДЬЄВ,
мастер гидроцеха Запорожской АЭС

ЦИРИ ВІТАННЯ

3 першим чверть століттям, дорогі наші колеги, друзі!

Наступний новий рік відкривається приємною подією у житті журналістів із Рівненської атомної електростанції — газеті «Енергія» 1 січня виповнюється 25 років!

Понад 10 років їхнього творчого шляху «Атомник України» плідно співпрацює з колективом цього видання, тому знає, любить і глибоко поважає кожного його співробітника — талановитих, творчих, енергійних, оперативних — редактора Лідію Шмирко, відповідального секретаря Володимира Давидова, співробітників газети Іванну Ковб, Івана Сидорчука, Надію Тимофєєнко і багатьох з них, хто причетний до виходу у світ РАЕСівської «Енергії».

Торік ми вітали колег з випуском 1000-го номера часопису, отож бажаємо їм у повному складі відвідувати і виходить 2000-го! Значимо усім їм міцного здоров'я і творчого натхнення. Газеті — щасливі люди, бо створюють продукт, який юдного разу не повторюється, а газета — оголений нерв, за яким читачі відчувають час. Тож вдячних вам читачів, дорогі наші творчі побратими!

Колектив редакції газети «Атомник України»

И энергетик, и поэт

О творчестве мастера цеха гидротехнических сооружений Запорожской АЭС Петра Нефедьеве мы узнали благодаря альманаху «Белая радуга» (г. Иркутск), который попал к нам совершенно случайно. В этом альманахе Петру Александровичу посвящена страница: краткая информация об авторе, фото и два стихотворения. Одно из них об энергетике. Мы, конечно же, разыскали автора и узнали о нем много любопытного.

Петр Александрович оказался скромным, искренним человеком, с интересной судьбой. Говорить с ним можно долго и на разные темы. Самая наболевшая — тема Родины. С 1955 года он жил в России, в г. Черемхово (возле Иркутска), а в 1963 году семья переехала в Украину, в Кривой Рог. Тогда мальчику Пете было восемь лет, и он в мельчайших подробностях помнит, как не мог оторваться от окна, пытаясь не забыть дорогу. «Это моя Родина. Я обязательно сюда вернусь», — в теч-

ение всего пути вертелись в голове слова. Но получилось так, что мечта, которую вынашивал всю жизнь, сбылась только спустя 50 лет, недавно он вместе с сестрами побывал в родном Черемхово — городе на Байкале, о красоте и тайнах которого можно говорить бесконечно. А сразу после приземления самолета в иркутском аэропорту родилось стихотворение «Полет» — второе из попавших в альманах. И это для Петра Нефедьева очень приятное и символическое событие — первая публикация его стихов вышла на Родине.

А сочинять стихи начал с юношеских лет. На службе в армии, когда было время, писал их довольно много, в основном посвящая друзьям. Набралась целая тетрадка, но после перевода в другую часть она, к сожалению, потерялась. Через какое-то время рукописи вновь стали пополняться новыми рифмованными строками...

На Запорожской АЭС Петр Александрович работает уже 30 лет, и почти все это время — в гидроцехе. Поводов для творчества здесь хватает, говорит наш собеседник: рабочая, праздники, юбилеи... другие важные события. И он всегда с удовольствием готов для коллег написать стихотворение по случаю. Так, к 25-летию цеха сочинил приглашение в стихах. Но в основном пишет для друзей, которых и считает своими самыми главными литературными критиками.

Лариса ЛЕВИЦКАЯ

УСІМ СЕРЦЕМ ВІДДАНИЙ
ЛЮДЯМ, УКРАЇНІ

Великий Амосов

ЮНЕСКО оголосила нинішній рік роком Миколи Михайловича Амосова, людини, яка в Україні стала другою визначною особистістю після Ярослава Мудрого.

6 грудня 2013 року минуло сто років від дня народження визначного хірурга, вченого, академіка, професора. Народившись у Росії, в селі Ольхове Вологодської області, він прислужився Україні і зробив надзвичайно величезний внесок у розвиток медичної хірургічної практики, таких нових галузей науки, як біокібернетика, нейрокібернетика, робототехніка, створення штучного розуму та інших.

М. М. Амосов написав майже чотири сотні наукових праць, став членом Спілки письменників України, до якої його прийняли одно голосно, що не часто буває. Науково-популярні книги Амосова були і залишаються бестселерами. «Мисли и сердце», «Моя система здоровья», «Преодоление старости» та інші досі видаються і перевидаються і дуже популярні.

Микола Амосов — це той хірург, який під час Великої Вітчизняної війни прооперував сорок тисяч поранених і хворих, це той, хто першим зробив оперативне втручання в серце, займався лікуванням туберкульозу, хто винайшов серцеві клапани, це той, хто мріяв і багато робив, аби створити досконале, організоване, заможне і кероване суспільство на основі автоматизованих систем управління.

Він був небагатослівним, зосередженим, розсудливим, компетентним, водночас різким і не терпів дилетанства. Амосов прожив довгє життя, створюючи свою систему, методи збереження здоров'я, продовження життя, боротьби зі старістю. Його серце зупинилося у грудні 2003 року.

Петро ВАСИЛЕНКО

Наступний номер газети, №1—2, вийде у світ 9 січня 2014 року

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41 оф. 814, м. Київ, 01033

Газета «Атомник України»

Головний редактор

Микола ПЕТРИЧЕНКО

Телефон/факс: (044) 496-52-98

E-mail: atomnik@union.kiev.ua

atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня

Індекс — 21766

За точність викладених фактів

відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами

лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію

КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована

у ПП «Трайд інформ»: м. Київ,

вул. Новозабарська, 2/6.

Тираж 5000

Ціна договірна

ДВЕРІ У 2014-Й

Зима в Дніпродзержинське

ЯНВАРЬ

Январь дарить нам один

из найкращих

праздників

в році — новогодню

ночі. Он отримав своє ім'я

в честь двуликого римсько-

го божества времена, дверей

і ворот Януса. Названня мес-

яця символічно озна-

чає «двері в рік».

Январь — середина зими. Це найкращий місяць, на який приходиться повне спокійство і безміятежність природи, котрая отдається і набирається сил. Дні становляться длинні, даже природа уже чувствує прибавку світла.

Январь в народному календарі який, повний праздничних подій місяць: 6

января — Різдвяний

сочельник. 7

января — Рождество Христово. От Рож-

дества до Крещення — свята: 13

января — Васильєв

день. Обрезання Господнє.

18

января — Голодний

вечер, Крещенський сочельник.

19

января — Крещене

день.

Народні примети января: сух январь — крестьянин

богат; сер январь — хлебам

беда; якщо январь холодний, іюль буде сухий і жаркий: не

будуть гриби до осені; якщо в

январе часті снегопади і

метели, то в жюль часті

дощі; в январі снегу надаєт

— хлеба прибудеть; в январе

висить багато і ділніх

сосулек — урожай буде хоро-

ший; якщо в январе март —

бояться в марте января; мороз-

ний январь — урожайний рік;

рано в январе починає сту-

чати дятел — к ранній весні.

Елена КАЛЮГА

АКЦІЯ! КРЕДИТ ЗА ПОЛЦЕНЫ!

Брюс Уілліс

НОВОГОДНІЙ СТАВКОПАД!

КРЕДИТНА СТАВКА СНИЖЕНА НА 50%*

Акція діє від 15.11.2013 р. по 31.01.2014 р.

Енергодар, ул. Комсомольська, 32
Южноукраїнськ, ул. Мира, 14-Б, см «Копейка»

Ми ждем Вашого звонка: (050) 358 88 20, (067) 238 69 50

ТРАСТ Банк

0 800 50 90 20 • WWW.BANKTRUST.COM.UA

Процентні ставки по кредитам Банка наличними снижено на 50% по відношенню до раніше діючими процентними ставками. Полные условия Акции на сайте Банка. ПАО Банк "ТРАСТ". Лицензия НБУ № 237 от 02